

ព្រឹត្តិបត្រអង្គការស្ត្រីខ្មែរកម្ពុជាក្រោម
Khmer Kampuchea Krom Women Organization Bulletin

ចេញផ្សាយប្រចាំអង្គខ្មែរ ឆ្នាំទី២ លេខ២៨ ពីថ្ងៃទី១៦-៣០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩

ខ្មែរកម្ពុជាក្រោមអមអាណាចក្រប្រជាធិបតេយ្យស្រីសង្គមនិយម និងសិទ្ធិស្ត្រី
ឆ្នាំ២០០៩

នៅថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ១៣ រោច ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំឆ្លូវ ឯកស័ក ព.ស២៥៥៣ ត្រូវនឹងថ្ងៃទី១៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ បងប្អូន ខ្មែរកម្ពុជាក្រោមប្រមាណជាង៣០០នាក់ បានមកជួបជុំនៅភូមិត្រីដំរីឯកខ្ពង់ ឃុំ ឆ្នួន ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ដើម្បីអបអរសាទរពិធីបុណ្យសែន ដូនតា និងពិធីបុណ្យភ្នំបិណ្ឌប្រពៃណីជាតិខ្មែរ ដោយមាននិមន្តព្រះសង្ឃចំនួន០៧អង្គ មកពីវត្តសំរោងអណ្តែត និងវត្តតាំង កសាងខាងជើង។

ជាតិចូលចិត្តមកម្សិលម្សាញ់លោកតាអាចារ្យបានធ្វើកិច្ចការប្រពៃណីតាមព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយមាននម្មសករ សមា ទានសីល និងមន្តព្រះសង្ឃចំរើនព្រះហឫត ជារបង្សកូល ឧត្តិសមគ្គជលជូនបុព្វករិយ៍ និងញាតិការទាំងសង្គមនិយម ព្រះសង្ឃកំពុងខូចខាតហារនោះ អ្នករៀបចំកម្មវិធីបានអញ្ជើញ **ឯកខ្ពង់ ឃុំ ឆ្នួន** មានមតិសំណេះសំណាលជាមួយ ព្រះសង្ឃ និងបងប្អូនខ្មែរកម្ពុជាក្រោម ដែលមានចំណុចសំខាន់ៗដូចតទៅ។

ឯកខ្ពង់បានមានប្រសាសន៍ថា ការប្រារព្ធពិធីបុណ្យភ្នំបិណ្ឌមានរយៈពេល១៥ថ្ងៃ នៅឯកម្ពុជាក្រោមមានចំណុចមួយ ចំនួនដូចគ្នានៅនឹងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែរ ប៉ុន្តែឯកខ្ពង់មិនអត្តាធិប្បាយទេ អត្តាធិប្បាយតែអ្វីដែលប្លែកគ្នានោះគឺ នៅកម្ពុជាក្រោម ចាប់ពីថ្ងៃ១រោច រហូតដល់ថ្ងៃ១៣រោច គេហៅថា បុណ្យកាន់បិណ្ឌ ឬបុណ្យដាក់វេណ ពិធីនេះពុទ្ធបរិស័ទ ខ្មែរនៅកម្ពុជាក្រោម និមន្តព្រះសង្ឃមកឆាន់នៅតាមផ្ទះ ឧទាហរណ៍: ក្នុងវត្តមួយមានព្រះសង្ឃ១០០អង្គ ហើយមាន១០ភូមិ គណៈកម្មការវត្តនឹងចាត់ចែងព្រះសង្ឃទាំងអស់អង្គនោះទៅភូមិមួយៗ តាមភូមិភូមិ ភូមិមួយៗ ដោយឱ្យក្រៅថ្ងៃ១៤រោច ខែ កុម្ភៈ គឺថ្ងៃសែនដូនតា ម្ល៉ោះហើយនៅតាមផ្ទះនីមួយៗគេមានការសែនព្រេនដល់ជីដូន ជីតា ញាតិការទាំងសង្គមនិយម និង និមន្តព្រះសង្ឃមកឆាន់នៅផ្ទះផង។ ទោះបីត្រូវខ្លះបាននិមន្តព្រះសង្ឃមកឆាន់នៅផ្ទះ ក្នុងចន្លោះពីថ្ងៃទី១ដល់ថ្ងៃទី១៣ ហើយក៏ដោយ ក៏នៅថ្ងៃសែនដូនតាត្រូវតែនិមន្តព្រះសង្ឃមកឆាន់នៅផ្ទះដែរ។ ដូច្នោះនៅថ្ងៃបុណ្យសែនដូនតាព្រះសង្ឃនៅ កម្ពុជាក្រោមគ្រប់តាមសេចក្តីត្រូវការរបស់ពុទ្ធបរិស័ទទេ មានព្រះសង្ឃអង្គខ្លះក្នុងមួយថ្ងៃត្រូវទៅឆាន់តាមផ្ទះ ពិធីទៅដោះ ហើយតាមទំនៀមទំលាប់ខ្មែរនៅកម្ពុជាក្រោម ការនិមន្តព្រះសង្ឃសូត្រមន្ត ឬឆាន់យ៉ាងតិចចាប់ពី៥អង្គឡើងទៅ ពិព្រោះ បើមិនគ្រប់ដំណូងទេ តាមក្បួនព្រះពុទ្ធសាសនាមិនហៅថាសង្ឃឡើយ។ លក្ខណៈពិសេសមួយទៀតនៅថ្ងៃ១៤រោចនោះ គឺ ក្មេងៗត្រូវតែត្រៀមស្មៅគោ ក្របី ចំណីសត្វឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ក្នុងចន្លោះពីរឬបីថ្ងៃ ហើយយកប្រេងដូង និងអំពៅក្រហមទៅ ចងលើស្មៅគោ ក្របី ដោយប្រើពាក្យសុំទាទៅសេសដល់សត្វទាំងអស់នោះ ដែលខ្លួនតែងតែវាយជេរប្រទេចក្នុងរយៈកាល កន្លងមក សុំកុំឱ្យមានចាបៗ រួចបន្ទាប់មកទៀតត្រូវយកទំពាំង ធ្នូបាទ ទៅជូនអ្នកមកគុណ រំពេលនោះនៅទិដ្ឋភាពតាម

ព្រឹត្តិបត្រចំរើន

ភូមិមួយៗហើយមានព្រះសង្ឃនិមន្តព្រះសង្ឃពេញតាមដងផ្លូវ ពីភូមិមួយទៅភូមិមួយ និងមានមនុស្សម្នាក់ៗស្លៀកពាក់ខោអាវថ្មីៗ ខ្លះដើរ ខ្លះជិះកង់ ខ្លះជិះម៉ូតូ ខ្លះបិទពួងអូរ ឆ្ពោះទៅផ្ទះអ្នកមានគុណ ដើម្បីធ្វើកិច្ចវត្តដល់លោកយាយ លោកតា លោក ទីពេញ អ្នកម្តាយ អ៊ុំ ពូ មាមីង និងបងៗ។ បន្ទាប់ពីពិធីធ្វើកិច្ចវត្តរួចការជួបជុំគ្នាដ៏ច្រើនកុះកុះបែបនេះ ក៏មានការជប់លៀង ពិសារអាហាររួមគ្នាសប្បាយរីករាយ អបអរសាទរព្រះសង្ឃសែនដូនតាមួយឆ្នាំមានម្តងគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងក្រៃលែង។ ចំពោះថ្ងៃ១៥រោច ខែកុម្ភៈ គឺថ្ងៃបុណ្យ ភ្នំបិណ្ឌឬបុណ្យធំ ទើបពុទ្ធបរិស័ទគ្រប់ចក្ខុស គ្រប់ភូមិឋាន ទាំងក្មេង ទាំង ចាស់នាំគ្នាយកចង្កាន់ទៅវត្តប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ ជួបជុំគ្នាយ៉ាងគត្រិកគ្រេងពេញទិញនៃវត្តនីមួយៗ។ ចាស់ៗសំពះលោក សុត្រមន្តទេសនា អាចារ្យសូត្រកម្ពុជាក្រោម កំណាព្យប្លាយប្លោង រីឯក្មេងៗនៅតាមទីធ្លា លេងល្បែងប្រជាប្រិយកំសាន្ត តាំងពី ព្រឹករហូតដល់ល្ងាច ទើបបញ្ចប់កម្មវិធីបុណ្យភ្នំបិណ្ឌ។ លុះស្រែកឡើងថ្ងៃ១កើត ខែអស្សុជ ពុទ្ធបរិស័ទចានយកចង្កាន់ទៅ ប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃដែលនិយមហៅថា បុណ្យដូនដូនតា ដូច្នោះពិធីបុណ្យភ្នំបិណ្ឌបានចាប់សព្វគ្រប់ដោយបរិបូណ៌ ក្នុងថ្ងៃ១ កើតខែអស្សុជនេះឯងជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ ហើយអ្វីទាំងអស់ដែលរៀបរាប់មកខាងលើ វាបានសាងសង់ទៅសឹងអស់ទៅ ហើយ មិនបាននៅគ្រប់ជ្រុងជ្រោយដូចកាលពីមុនទេ ពិព្រោះប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរនៅដែនដីកម្ពុជាក្រោមជួបនូវឧបសគ្គមួយ ចំនួនដូចជា វិបត្តិសេដ្ឋកិច្ច និងការរីកបណ្តឹងពីអាជ្ញាធររៀបចំការចាត់ចែងសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរយ៉ាងខ្លាំងក្លាជាទី បំផុត ក្នុងការរីកខ្លាចនៃការគ្រប់គ្រង និងចាត់ចែងការងារក្នុងវត្តអារាមនីមួយៗ ក៏ដូចជាប្រជាពុទ្ធបរិស័ទនៅតាមភូមិ មាន ទំនៀមទំលាប់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរកម្ពុជាក្រោមត្រូវបានប្រក្រតី និងរដ្ឋប្រៀកណាម កត់សំគាល់ថា អ្នកនោះស្មោះត្រង់ អ្នកនោះមាន គំនិតមិនស្មោះត្រង់ជាមួយបក្សនិងរដ្ឋ ច្បាស់ជាថ្ងៃណាមួយត្រូវបាន សមត្ថកិច្ចចោទប្រកាន់ពីបទក្លែងប្លែងជាដាច់ខាត នេះគឺជាមេរៀនដែលបងប្អូនជនរូបមន្តខ្មែរកម្ពុជាក្រោមចាំមិនភ្លេច។ ម្ល៉ោះហើយអ្វីៗដែលជាប្រពៃណីខ្មែរនៅកម្ពុជាក្រោម ត្រូវបានចាត់បង់ជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងរយៈកាល៦០ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ។

បន្ទាប់ពី**ឯកខ្ពង់ ឃុំ ឆ្នួន** មានមតិសំណេះសំណាលចប់ បងប្អូនបានពិសារអាហារមិត្តភាពរួមគ្នាក្នុងនាមជា មហាគ្រួសារខ្មែរកម្ពុជាក្រោម អមដោយមានចាក់ខ្មែរិដេអូប្រពៃណីទំនៀមទំលាប់របស់ខ្មែរកម្ពុជាក្រោម និងឯកសារដែល **ឯកខ្ពង់ ឃុំ ឆ្នួន** ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ និងខេត្តស្រីសោភ័ណ ព្រមទាំងសហការី បានទៅដល់ដែនដីកម្ពុជាក្រោម ដែលជាមាតុភូមិរបស់ យើងទាំងអស់គ្នា។

ទិដ្ឋភាពនៃការជួបជុំគ្នា ក្នុងពេលប្រារព្ធពិធីបុណ្យភ្នំបិណ្ឌប្រពៃណីជាតិខ្មែរ នៅថ្ងៃទី១៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩

រាល់ការចូលរួមចំណែកពុទ្ធបរិស័ទ គេត្រូវបានសម្រេចសំណូនរំលឹកដល់ស្ត្រីស្នេហា

ព្រឹត្តិបត្រចំរើន